

רע"פ 4539/18 - מסרי סחר ופיתוח בע"מ, אניס מסרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4539/18

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקשים:

1. מסרי סחר ופיתוח בע"מ
2. אניס מסרי

נגד

המשיב:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 15.4.2018, בעפ"ת 2031-03-18, שניתן על ידי כב' השופט י' ליפשיץ

בשם המבקשים:

עו"ד עלא קישאוי

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ), בעפ"ת 2031-03-18, שניתן ביום 15.4.2018. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורם של המבקשים על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופט א' אחטר), בפ"ל 2143-07-17, מיום 27.2.2018, במסגרתה נדחתה בקשת המבקשים לבטל פסק דין שניתן בהיעדרם, ביום 16.7.2017.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקשים הוגש כתב אישום לבית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: בית המשפט לתעבורה), המייחס להם עבירה שעניינה הפרה של חובת הפיקוח של בעל רכב, לפי סעיף 68א לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ועבירה הנוגעת לאחריות בעל רכב למשקל יתר, לפי תקנות 85(א)(5) ו-314(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 21.6.2017, נהג אדם, אשר היה אחד הנאשמים בכתב האישום (להלן: הנאשם 3), במשאית אליה חובר גרור, וזאת כאשר המטען אשר הובל במשאית חרג בכ-41% מהמשקל המותר על פי רשיון הרכב, והמטען שהובל בגרור חרג בכ-64% מהמשקל המותר על פי רשיון הגרור. המבקשת 1, היא חברה והבעלים של המשאית והגרור, והמבקש 2 הינו מנהלה ובעליה של המבקשת 1. בכתב האישום נטען, כי בנסיבות העניין, המבקשים לא פיקחו ולא עשו כל שניתן בכדי למנוע את ביצוע העבירות על ידי הנאשם 3, והניחו לו להוביל במשאית ובגרור מטען שמשקלו הכולל עולה על המותר.

3. ביום 16.7.2017, הורשעו המבקשים בעבירות שיוחסו להם, בהיעדרם, לאחר שבית המשפט לתעבורה קבע, כי הם הוזמנו לדיון כדיון, אך לא התייצבו. בעקבות הרשעתם בדיון, הוטל על המבקשים קנס בסך 50,000 ₪ ובית המשפט לתעבורה הורה על השבתת המשאית והגרור למשך 120 ימים.

המבקשים הגישו לבית המשפט לתעבורה בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרם, בטענה שאי התייצבותם לדיון באותו יום, נבעה בשל מצבו הרפואי של המבקש 2. ביום 27.2.2018, דחה בית המשפט לתעבורה את הבקשה. יצוין, כי המבקש 2 ובא כוחו נעדרו מהדיון האמור בבית המשפט לתעבורה, אך עורך דין אחר ממשרדו של ב"כ המבקשים התייצב לדיון וביקש לדחותו למועד אחר, בקשה אותה דחה בית המשפט לתעבורה. בית המשפט לתעבורה עמד על הטעמים המצדיקים ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם, הקבועים בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] (להלן: חסד"פ), היינו: קיומה של סיבה מוצדקת לאי-ההתייצבות, או חשש לעיוות דין שייגרם לנאשם כתוצאה מאי-ביטול פסק הדין. בית המשפט לתעבורה קבע, כי אין באסמכתא לגבי מצבו הרפואי של המבקש 2, "כדי להיעתר לבקשה ולהוות נימוק לכשעצמו לביטול לפסק הדין שכן חזקה על המבקש 2 שיגיש בקשה מתאימה לדחיית מועד הדיון [בו ניתן פסק הדין בהיעדר המבקשים - א.ש.]. בשל מצבו הרפואי הנטען, אולם הוא לא עשה כן אלא במסגרת הבקשה לביטול פסק הדין". עוד צוין בית המשפט לתעבורה, כי הוא לא שוכנע "שהותרת פסק הדין ביחס למבקשים יגרום למי מהם עיוות דין באופן שנקבע בפסיקה, וזאת לאחר שניתנה להם יותר מהזדמנות אחת להתייצב בבית משפט".

4. המבקשים ערערו לבית המשפט המחוזי בחיפה על החלטת בית המשפט לתעבורה, שלא לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרם, וביום 15.4.2018, נדחה ערעורם. מסתבר, כי המבקש 2 לא התייצב גם לדיון קודם שנקבע על מנת לדון בערעור בבית המשפט המחוזי, דבר שהביא לדחיית הדיון למועד אחר; ולאחר זאת, הגיש ב"כ המבקשים בקשה לדחיית הדיון, שנקבע ליום 15.4.2018, "בדקה ה-90", בקשה אשר נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי. יצוין, כי לדיון זה התייצב עו"ד אסדי, אשר "קיבל את הייצוג [מטעם המבקשים] אך אינו בקיא בתיק ולכן הוא ביקש דחייה". בית המשפט המחוזי קבע, כי ניכר מהתנהלות המבקשים, המאופיינת באי-התייצבות חוזרת ונשנית לדיונים ובקשות דחייה המוגשות ביום הדיון, כי הם "מזלזלים בבית המשפט ובזמן השיפוט היקר שניתן לצורך העלאת טענותיהם". עוד נקבע, כי לגופו של עניין לא הציגו המבקשים טענות אשר מצדיקות את קבלת ערעורם. לפיכך, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, תוך השתת הוצאות בסך 1,500 ₪ על המבקש 2. יצוין, כי המבקש 2 התייצב באולם בית המשפט באותו יום, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בעניינו, ותוך כדי הקראת פסק הדין הדוחה את הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. במסגרת הבקשה השיגו המבקשים על ההחלטה להרשיעם בעבירות שיוחסו להם, בהיעדרם. המבקשים גורסים, כי בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם עקב אי-התייבבותו של המבקש 2 לדין בערעור, ומסיבה זו בלבד, מבלי שנדונו טענות הערעור לגופו של עניין. עוד נטען, כי בסופו של דבר, התייצב המבקש 2 לדין בערעור, וזאת "באיחור קל בלבד". המבקשים טוענים בנוסף, כי הימנעותו של בית המשפט המחוזי מלדון בטענות הערעור לגופן, גורם להם עיוות דין, לנוכח הוצאותיהם הרבות הקשורות בהשבתת משאיתם והגרור, בהתאם לפסק דינו של בית המשפט לתעבורה. המבקשים גורסים, כי מצבו הרפואי של המבקש 2, אשר מנע ממנו התייבבות לדין שהתקיים ביום 16.7.2017 בבית המשפט לתעבורה, מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרם.

דין והכרעה

6. הלכה היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או במקרים בהם מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018); רע"פ 638/18 רוני גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות, ולא מצאתי כי **מתעורר חשש לעיוות דין או לחוסר צדק שנגרם למבקשים, ומטעם זה בלבד דין הבקשה להידחות.**

7. למעלה מן הצורך, אדרש בקצרה למקצת מטענות המבקשים. אין בידי לקבל את טענת המבקשים, לפיה היה על בית המשפט המחוזי לדון בערעורם לגופו של עניין. סעיף 208 לחסד"פ קובע, כי "אם הוזמן בעל דין [לדין בערעור] ולא התייצב, רשאי בית המשפט לדון בערעור שלא בפניו, או אם המערער הוא שלא התייצב - לדחות את הערעור מטעם זה בלבד" [הדגשות שלי - א.ש.]. מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי, כי היות שהמבקש 2 לא התייצב במועד לדין בערעור, ולא בפעם הראשונה, גם אם הגיע לאולם בית המשפט באיחור, יש לדחות את הערעור מבלי לדון בו לגופו. אציין עוד, כי עו"ד אסדי, אשר מסר כי הוא מייצג את המבקשים, אישר כי הוא אינו בקיא בתיק ברמה המאפשרת לו לטעון בערעור. נראה, אפוא, כי אין למבקשים אלא להלין על עצמם על כך שבנסיבות אלה טענותיהם בערעור לא נידונו לגופן. ראוי עוד לציין, כי בית המשפט המחוזי, אשר עיין בחומר ובהודעת הערעור, הבהיר כי גם לגופו של עניין אין עילה לקבל את ערעורם של המבקשים.

8. אשר לטענת המבקשים, כי קיימת הצדקה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרם, אציין כי מקובלת עליי עמדתו של בית המשפט לתעבורה, כי אין עילה מוצדקת לביטולו של פסק הדין, עמדה התואמת את העקרונות שנקבעו בפסיקה, ולאחרונה ברע"פ 8427/17 סאלם נ' מדינת ישראל (25.3.2018) (להלן: עניין סאלם). כפי שנקבע בעניין סאלם, "היעדרותו של המבקש מהדין והיעדרות בא כוחו, בשל מצבו הרפואי, מבלי שהתבקשה דחייה של הדין, אינן מהוות סיבה מוצדקת לאי התייבבות" (וראו רע"פ 3313/17 עאסלה נ' מדינת ישראל (27.4.2017)). לנוכח העובדה, כי האסמכתא למצבו הרפואי של המבקש 2 הוגשה במעמד העלאת הבקשה לביטול פסק הדין, נראה, כי אין בכך משום סיבה מוצדקת להיעדרות מהדין. בנוסף, לא הונחה תשתית ראייתית המלמדת על חשש לעיוות דין, אשר נגרם

למבקשים.

9. לאור האמור, דינה של הבקשה לרשות ערעור להידחות.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התשע"ח (5.7.2018).

ש ו פ ט
